

Khi Lê Thị Công Nhân tr về t nhà tù, không hi u nh ng kh u hi u “M ng Đ ng M ng Xuân” có còn kh p n i?

Nh ng còn hay không, thành tích 80 năm tu i Đ ng v n không thay đ i. S tr v c a Lê Thị Công Nhân là m t thành tích m i. Nh Đ ng, cô đã hoàn t t 3 năm tù tr c khi đ tu i 30.

Khi Đ ng m i đ c m t tu i, ng i khai sinh ra Đ ng cũng đã vào tù. Nh ng Th c dân không b t chàng tu i 27 nh Đ ng b t Lê Thị Công Nhân. Chàng b b t năm 41 tu i, tên chàng là Nguyễn Ái Qu c.

Nh ng đó là chuy n l ch s ghi nh n v sau. Khi b b t, chàng m t m c ch i r ng mình không ph i là Nguyễn Ái Qu c. Chàng t nh n là ng i T u, tên Song Man Cho. Trong cu c th m v n chính th c ngày 10 tháng 7, 1931 đ xác nh n lý l ch, ch ng nh ng ch i b cái tên yêu n c c a mình, chàng còn ch i b c quê h ng b n quán mình, khai r ng sinh ra t i Tung Hing, m t làng nh thu c t nh Qu ng Đông, g n biên gi i Đông D ng. M c d u đ c hu n luy n Liên

Xô, và được gọi vào hoạt động ở Đông Nam Á, chàng chưa nhận có sang Pháp, và chắc không bao giờ sang Nga, cũng như không hề có liên hệ gì với Quốc tế Cộng sản (Comintern). Chàng nhận mình là người quốc gia, không phải cộng sản[1]. Lịch sử đã chứng minh, tất cả những lời khai này đều không thật.

Tuy là con gái, và khi vào tù kém chàng lúc bắt đầu 14 tuổi, Lê Thị Công Nhân cũng như những người khác, mà hạnh phúc và những gì mình làm. Và không đợi tới lúc bắt đầu ra tù. Ngoài việc nhận mình thuộc Khố 8406, và là người phát ngôn của Đảng Thăng Tiến Việt Nam, mỗi ngày trước khi bắt đầu, Lê Thị Công Nhân đã thông thường nói cho mọi người, trong cũng như ngoài những bức tường vào ngày 26 tháng 2, 2007, rằng:

“Tôi không quên với tất cả lòng tâm, trách nhiệm của mình đối với đất nước Việt Nam và dân tộc Việt Nam. Tôi sẽ chiến đấu tới cùng cho dù cho còn có một mình tôi đấu tranh. Trước hết là để giành lấy nhân quyền cho chính mình và giành lấy quyền tự do cho người Việt Nam. CSVN đang có mong chờ bắt đầu một điều gì là thật hay chỉ là nói là đấu hàng từ phía tôi. Tôi không thách thức, những người CSVN đã quyên tâm theo tôi những hành vi trái ác bằng cách chà đạp lên nhân quyền của người dân Việt Nam và muốn đem đất nước Việt Nam trong tầm tay và một chính trị, nghèo nàn và một kinh tế, lạc hậu và một văn hóa, kéo dài cho tới tận đời con cháu của chúng ta cũng như của chính những người cộng sản thì họ cần hành xử với những gì mà họ có.

Gia đình tôi đã chuẩn bị cho tôi một cuộc sống như thế, đó là tôi sẽ bị khai tử và có thể bị tù. Tôi xin không quên một lần nữa, đó chính là điều tôi nhận có thể xảy ra...

Tôi đã được sinh ra là một con người thì tôi có thể được nhân quyền của bạn mà đảng cộng sản hóa đã ban cho tôi và tôi đấu tranh cho dân chúng và nhân quyền cho Việt Nam hoàn toàn xuất phát từ niềm tin, từ lòng tâm và trách nhiệm của tôi đối với chính tôi, với dân tộc Việt Nam và đối với đảng cộng sản hóa đã sinh ra tôi.

Những gì tôi đã làm được tuy hết sức là nhỏ bé, những người như mỗi cá nhân chúng ta đang tham gia, nghĩa là chúng ta hay những người mà chúng ta tham gia hay tham gia rồi mà chúng ta tích cực, xin hãy mạnh dạn nói lên tiếng nói của mình.

Cộng sản đã hết sức thành công trong việc làm cho dân tộc Việt Nam sống chìm trong nỗi sợ hãi hàng chục năm trời. Nếu chúng ta đấu với sự hãi sợ hãi thì tôi nghĩ chúng ta đã sợ hãi quá mức cần thiết, từ đó cũng chính là điều tôi nhận có thể xảy ra. Tôi không muốn nói mình là một người thông minh, những người như tôi có thể tìm thấy những một nhiệm vụ mà họ hết sức là bắt đầu

dĩ, đó là nhà tù thì tôi mong rằng các nhiễm s ở bên ngoài tức là xã hội s có nhu cầu như ng người con Việt Nam tiếp tục công việc mà tôi đang làm. Còn nhiên trong nhiễm s bắt đầu dĩ đó tôi sẽ cố gắng hết sức để vận tiếp tục công việc truyền bá dân chủ, dân quyền và đấu tranh cho nhân dân chủ nhân quyền và tự do cho người dân Việt Nam.”

Nguyễn Ái Quốc đã được sự giúp đỡ tích cực của luật sư Frank Loseby. Chính nhờ sự giúp đỡ tận tâm của luật sư tài ba này, bác cáo chung như ng thoát vòng lao lý, mà chính Hồ Chí Minh sau này thừa nhận, coi như được cứu mạng. Chính hồ h, qua bút hiệu Trần Dân Tiên, viết trong Như ng máu chảy và đời hoạt động của Hồ Chí Minh rằng:

“Sau này khi nhắc đến chuyện cũ ở Hồng Kông, Ông Nguyễn nói với các bạn:

Ông Nguyễn như ở ông Lô-d -bai và gia đình ông. Không có người luật sư tốt này có lẽ ông Nguyễn đã chết rồi. Không như ng thế, trong suốt thời gian ông Nguyễn ở tù, ông Lô-d -bai và gia đình ông tìm mọi cách giúp đỡ như ở đau đớn tinh thần và vật chất cho ông Nguyễn. Sau như ng phiên tòa kết án, ông Lô-d -bai cố hết sức giúp ông Nguyễn thoát nạn.

Ngày nay khi kể chuyện này, chúng ta có thể nói không như ng ông Lô-d -bai đáng được ông Nguyễn biết ơn, mà ông còn đáng được nhắc Việt Nam biết ơn vì đã cứu được một người con ưu tú của nhân dân Việt Nam.”

Việt Nam không thiếu như ng luật sư tốt như ông Loseby. Không cần nói tới như ng bác tiến sĩ như Nguyễn Mạnh Thắng đã bị “rút phép thông công”, chính như ng luật sư tr tu để ng thời như Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, chỉ vì quá tận tâm nên đã được Đảng chấp nhận nhiễm s trong phòng giam thay vì tòa án, và Lê Quốc Quân với Lê Trần Luật, chỉ vì tốt với thân chủ, nên đã bị rút phép hành nghề.

Theo tin VietNamNet ngày 11 tháng 5, 2007, đăng lại bản tin chính thức của Thông Tin Xã Việt Nam với x Nguyễn Văn Đài và Lê Thị Công Nhân:

“Tại phiên tòa, 2 luật sư bào chữa cho Đài và Nhân là luật sư Trần Lâm (Đoàn luật sư Hội Phòng), luật sư Đàm Văn Hiếu (Đoàn luật sư Hà Nội) đã không đưa ra được chứng cứ và luận điểm hợp lý để gỡ tội cho 2 bác cáo.

Nhu cầu người tham dự phiên tòa bày tỏ sự đồng tình với phán quyết của Hội đồng xét xử và cho rằng việc xử phạt nghiêm khắc Nguyễn Văn Đài và Lê Thị Công Nhân có tác dụng giáo dục, răn đe đối với như ng ai có hành vi tương tự.”

Nhu cầu người tham dự phiên tòa là như ng ai? Đây là lời kể của bà Trần Thị L, mẹ của Lê Thị Công Nhân:

“Dù Toà có tuyên bố đây là phiên tòa để xét xử công khai nhưng thực tế công chúng không được tham dự, mà phòng xử tràn đầy công an chìm nổi và khách mời bên an ninh, họ có thể bên Tòa án. Thân nhân chỉ được mời một Lê Thị Công Nhân và vợ Nguyễn Văn Đài. Bên bè, thực dân dân nhưng ai quan tâm đến vụ án đều không được phép vào dự. Em của Lê Thị Công Nhân là Minh Tâm thì bị giữ ở đồn công an phòng ngừa Trại Hạng Đeo đến 14 giờ mới được cho về.”

Một phiên tòa “công khai”, với thành phần tham dự như vậy, đáng tình với phán quyết của hội đồng xét xử, thì dù có tài thánh, các luật sư Trại Lâm và Đàm Văn Hiếu cũng không thể gì cho bào cáo. Luật sư chỉ có thể gì, khi bào cáo có tội. Luật sư không thể gì được quyết định nhậm có của Đồng cộng quy.

Nhưng 79 năm trước, tại Hạng Kông, đồng quy xét xử của tòa án để qu, kẻ thù như là Song Man Cho, thực Nguyễn Ái Quốc may mắn hơn. Trại Dân Tiên kẻ phiên tòa của mình:

“Bữa xét xử công khai. Nhưng ngoài tòa án đều có lính giữ nghiêm vì sợ ông Nguyễn tr. Công chúng ít người được vào xem. Trong phòng họp, nhân viên trong tòa án nhieu hơn công chúng, trên cao có chánh án, phó chánh án và một số võ quan. Ở giữa có một cái bàn rất lớn, luật sư đứng đầu chính phủ trước và tu từng của ông này người một bên.

Bên kia là những luật sư cãi hỏi cho ông Nguyễn...

Hai người nói nhieu như thế, to như thế và đôi khi tranh cãi kịch liệt, đây là biện lý trước và luật sư cãi hỏi cho ông Nguyễn.”

Công chúng ít người được vào xem. Ít là vậy có, trong khi em gái Lê Thị Công Nhân, chúng nhưng không được vào, còn bị giữ ở đồn công an. Còn các luật sư Lâm và Hiếu có được người ngang hàng và tranh cãi tay đôi kịch liệt với biện lý trước và luật sư không? Người viết không thể trả lời thay cho các ông.

Theo bản tin TTXVN đã đưa, vụ án Nguyễn Văn Đài và Lê Thị Công Nhân là một vụ án rất nghiêm trọng:

“Hội đồng xét xử đã xác định tính chất của vụ án là rất nghiêm trọng, hành vi của các bào cáo là nguy hiểm cho xã hội, gây đau lòng không thể trong và ngoài nước, xâm phạm trực tiếp đến an ninh quốc gia, xâm phạm đến lợi ích và thành quả đã đạt được của nhân dân ta giành được trong thời gian dài đấu tranh, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.”

Một vụ án nghiêm trọng như vậy, mà chỉ diễn ra trong hơn nửa ngày, từ 8 giờ sáng đến quá trưa. Trong khi vậy, vụ án Nguyễn Ái Quốc kéo dài cả tháng. Theo Trại Dân Tiên:

“Sau phiên tòa kéo dài hơn một tháng, chánh án tuyên bố xóa bỏ tất cả những lời buộc tội ông Nguyễn, nhưng ông phải đi khỏi Hạng Kông Công trên một chiếc tàu Pháp.”

Lê Thị Công Nhân lại kém may mắn hơn người thù như là Song Man Cho, thực ông Nguyễn. Cô bị 4 năm tù và 3 năm quản chế, sau được tòa phúc thẩm bắt cho một năm tù giam, giữ nguyên 3 năm quản chế.

Ông Nguyễn Thị Nhân là người Tù, không phải người Việt. Ông không chịu lên tàu Pháp để trở về Việt Nam. Luật sư của ông kháng án lên tòa tối cao ở Luân Đôn, để ông được sang Anh. Lợi theo thủ thuật của Trại Dân Tiên:

“Như số nạn nhân của luật sư Xít-ta-pho Crip (Stafford Crips), sau một ngày bị luận, tòa án Hoàng đế Anh ở Luân Đôn kết luận rằng phải thả ông Nguyễn vì không thể kết án ông Nguyễn vào tội gì. Thứ nhất: tuy rằng ông không có gì chứng tỏ rằng ông Nguyễn là một tay sai Nga. Thứ hai: không có chứng cứ ông Nguyễn mưu sát phá hoại Hồng Kông. Thứ ba: chứng cứ hay quí giá, đểu đó không phải là một tội lỗi trái pháp luật Anh.

Thứ là ông Nguyễn thì ngốc.”

Ông Nguyễn thì ngốc, và gần 80 năm sau, Đệ nhất ông mưu sát thì ngốc Lê Thị Công Nhân ra ngoài quốc. Hàng con cháu ông là Thị Thanh Nguyễn Thị Dũng thì ngốc tuyên bố, như Ba Lan chấp nhận, chính phủ ông sẽ thả cô ngay. Nhưng cô không chấp nhận. Cô là người Việt Nam, thà tù đến mãi hơn, hơn là lên đường lưu vong.

Về đời sống trong tù, ông Nguyễn cũng hơn hơn cô Lê. Ông kể:

“Một ngày hai lần, chúng cho ông ăn cơm gạo xay và một miếng thịt. Một tuần hai lần, chúng cho ông ăn thịt bò, cơm trắng. Thịt là một bữa tiệc sang!”

Trong thời gian đó kháng cáo, ông bị bệnh, và được đưa đi xử tội:

“Như ông Lô-d-bai mà ở nhà thì ông Nguyễn được săn sóc chu đáo. Ông có một cái giường tốt và được ăn cơm tây. Ông nói: có lẽ chỉ có bao giờ Nguyễn được ăn uống sung sướng như thế này.

Ông Lô-d-bai và bà vợ cùng cô con gái thì ông đến thăm ông Nguyễn, đem cho ông quà bánh, sách báo và có để cho người giữ trí.”

Theo bản tin VNN đưa năm 2008, Lê Thị Công Nhân tuy rằng từ 10 ngày kể từ 27 tháng 12, 2007, để phần đời nhà cầm quyền Hà Nội đã tịch thu Kinh Thánh, và không bị tình nguyện, cũng như cho ăn đồ thiêu khi nạn nhân bị tiêu chảy. Lê Thị Công Nhân bị giam chung với 29 tù hình sự. Sau khi tuy rằng từ 7 ngày thì được chuyển trại ở Thanh Hóa. Trên đường đi bị người xâu, phải khiêng vào trại mới, nên có tin đến cô đã chết.

Trại Dân Tiên không quên nhắc tội thái độ của báo chí khi thì người thu thập án của ông:

“Không bao giờ duy nhất như báo tiếng Trung Quốc, nhiều tờ báo Anh đã đăng lời thì người tù nhân như bui xét xử. Khi ông Nguyễn được thả bệnh, nhưng báo y như thể li t hoan hô ông Lô-d-bai và nghiêm khắc công kích chính phủ Hồng Kông. Nhưng báo y như thể: Một người bị cáo như ông Nguyễn may mắn tìm được một luật sư tốt để bệnh viện, nhưng còn biết bao nhiêu người vô tội khác bị bắt và bị xử oan. Và các báo cáo y như thể luật: phải có xét xử công minh để với mọi người.”

Trái lại, báo chí thế dân Pháp ở Đông Dương có một thái độ ti tiện. Các báo này nói xâu ông Nguyễn và bà để thì người nói hết sức vô số.”

Ngày nay không còn báo chí thế dân Pháp ở Đông Dương, chỉ còn báo Việt Nam do Đệ nhất của ông trở lại tiếp chuyển. Tiếng rằng ông không còn sống, để được như người như sau trên báo Người Lao Động:

Nói bằng ăn thì

Lê Thị Công Nhân chấp hành chủ trương thời, kham khổ chút nào khi “đến thân” làm “nhà đầu tranh cho dân chủ” như thế là thù địch tấn công. Không làm ăn gì với nghề nghiệp của mình, Nhân vẫn sống sung túc như những đồng nghiệp mà nhàn nhàn ngoài. Chưa kể Đài truyền công, Nhân đã nhận được tới 2.300 USD, 300 đô-la Úc, 200 euro... cùng nhiều thu nhập men học có lẽ Nhân đã nhận được hơn 1.500 USD để chuần bù cho mất chuyển công cán ngoài như m xuyên tạc tình hình công nhân lao động trong nước[2].

Hai vấn đề cách nhau gần 80 năm. Một đồng nghiệp được xét xâu dân bản truyền khác chấp hành tặc, những vấn đề tôn trọng quyền bào chữa của luật sư, và những nguyên tắc căn bản của pháp. Một đồng nghiệp được quy định xét xâu chính người dân của mình, bắt chấp quyền bào chữa và tính cách được lập của pháp. Trong 80 năm nay, trải qua bốn thế hệ, bao nhiêu người đã hy sinh, để đổi lấy đồng nghiệp gì? Người khai sinh ra Đồng Nghiệp sống miễn cưỡng mang tên luật sư Loseby, trong khi Đồng nghiệp ngày nay bắt tù hèn Loseby Việt Nam.

Chức chấp nhận có người chế rợ đem đến vấn đề Lê Thị Công Nhân bên cạnh vấn đề Nguyễn Ái Quốc là so sánh khi nào. Đúng thế!

Người viết xin thành thật xin lỗi Lê Thị Công Nhân, vì đã so sánh cô với Chị tịch Hồ Chí Minh.

2010